

Justyn Skowron

Boblecko, gm. Łyszkowice, woj. skierniewickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 217

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

UZUPEŁNIENIA

HOŁECKO, gm. Łyszkowice
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Justyn Skowron /autor sprawozdania/.
Finansował WKZ w Skierniewicach, Pierwszy sezon badań.

Stanowisko położone jest na krawędzi doliny rzeki Uchanki w bezpośredniej bliskości niewielkiego cieku wodnego bez narwy przekształconego obecnie w kanał melioracyjny. Obszar stanowiska oceniany jest na ok. 3 ha. Badania sondażowe objęły swym zasięgiem strefę przejścia krawędzi doliny w wysoczyznę.

W wykopie o rozmiarach 3, 5 x 20 m odsłonięto osiem paleńsk usytuowanych w dwóch równoległych rzędach. Paleńska kształtu owalnego posiadały wymiary od 125 x 125 cm do 245 x 115 cm i średniej miąższości ok. 50 cm. Wypełniska stanowił czarny, przepalony piasek, z pozostałościami węgla drzewnych i dużymi ilościami ceramiki oraz kości zwierzęcych. Najbardziej interesująco przedstawia się paleńsko 2 złożone z trzech połączonych jam, w których łącznie znaleziono ok. 600 ułamków naczyń. Spośród nich wykolejono całkowicie duże naczynie o profilu esowatym mocno wydłużonym - 40 cm, średnica wylotu 26 cm, oraz częściowo dwa naczynia wazowate. Zrekonstruowano także niewielkie naczynie esowate z paleńsko 1.

Materiały znajdują się w BBDZ w Skierniewicach.

Badania powinny być kontynuowane.

MĄCZNIK, gm. Stemyśl
woj. koszalińskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ignacy Skrzypek. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej ze schyłkowej fazy okresu halstackiego i wczesnego podokresu lateńskiego.

Badania ratowniczo-sondażowe prowadzono w 1984 r. na obrzeżach wyterzyjska, w lesie. Przebada-
no 15 m² terenu na głębokość od 30 do 40 cm. Odsłonięto i wyeksploatowano 1 grób /nr 2/ popielnicowy w
obstawie kamiennym. Wewnątrz, na bruku kamiennym, stała popielnica jajowata, gładzona, z dwoma uchami
na załamie brzuśca i wywiniętej na zewnątrz krawędzi wylotu. Popielnica wypełniona przepalonymi kośćmi
nie posiadała pokrywy.

Odsłonięty grób nr 2 posiada przewagę cech klasyfikujących go do wczesnego okresu lateńskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

OSTROŁĘKA
Grodzisko "Stare Miasto"
Osada przygródowa

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ostrołęce
Towarzystwo Przyjaciół Ostrołęki

Badania prowadził mgr Marian Majka. Finansował WKZ w Ostro-
łęce. Pierwszy sezon badań po przerwie. Osada przygródowa -
wczesne średniowiecze i średniowiecze.

Prace prowadzone były we wschodniej części, wyodrębniającego się z otoczenia terenu osady przy-
gródowej. Wykop nr IV długości 13 m i szerokości 2, 5 m usytuowany wzdłuż kierunku E-W posiadał profil
zachodni stykający się z wykopem nr III, i przebadanym w latach ubiegłych, profil wschodni natomiast odległy
był o około 1 m od skarpy opadającej stromo ku starorzeczcu Narwi. Przebadano łącznie 32, 5 m² powierzchni
osady. Wysokość względna przebadanego terenu wahała się od -210 do -220 cm powyżej najwyższego punktu
na koronie wału grodziska, przyjętego jako punkt pomiarowy "O".

Najwyższą warstwą kulturową była zalegająca bezpośrednio pod humusem przemieszana czarna zie-
mia z domieszką nielicznych ułamków ceramiki nowożytniej i późnośredniowiecznej. Warstwa ta oznaczona
jako warstwa Nr I miała grubość od 10 do 15 cm. Charakter jej był jednolity na całej powierzchni wykopu,
z wyjątkiem narożnika północno-zachodniego, gdzie odsłonięto resztki obiektu mieszkalnego z glinianą pod-
łogą a datowanego ceramiką na koniec XIV i początek XV w. Natrafiono tu na ceramikę tzw. "siwą" łoczoną
na kole oraz drobno polamane i pokruszone kości zwierzęce. Na pozostałym obszarze wykopu w warstwie
nr I natrafiono na podobną ceramikę i kości zwierzęce oraz pojedynczy gwoździ żelazny trudny do datowania.
W warstwie nr II zalegającej poniżej od poziomu -230 do około -265 cm wystąpiła intensywnie czarna ziemia
ze śladami spalenizny i węglami drzewnymi. Pozostałości drewnianych budynków i znalezione wśród nich
ceramika datują tę warstwę na XIII w. W pełni rozpoznano tylko jeden budynek mieszkalny. Prócz tego